

שליחותנו

עיתון פנימי לתלמידי הייזדר נט

"ונהפוך ונהפוך ונהפוך ונהפוך ונהפוך הוא....."

אם שמעתם את השיר הזה בימים האחרונים, זה כנראה היה מהכיתה שלי. בעצם, לא בטוח, הרי בכל הכיתות חגגנו בשמחה את ראש חודש אדר. כולנו הגענו עם חיוך גדול, וקצת "התהפכנו" באווירת החודש. אתם יודעים? לשמחה באמת יש כח לעשות "ונהפוך הוא". כשאנחנו בשמחה, יש לנו פתאום כח להפוך את כל הדברים שהיינו רוצים לשנות. למשל, לעשות "ונהפוך הוא" בשיעור שקצת קשה לי להקשיב בו, ופתאום להפוך בו לתלמיד חרוץ, או להפוך את היחס שלי לחבר שעד עכשיו לא היה החבר הכי טוב שלי...

והכי חשוב – לשמחה יש כח לעשות את ה"ונהפוך הוא" שכולנו מחכים לו. כשאנחנו מראים לה' שכבר עכשיו אנו נמצאים בשמחה אמיתית, אנחנו יכולים לבקש ממנו שהשמחה הזו תהיה "מוצדקת", ושיהפוך לנו כבר את הגלות הארוכה לגאולה שלמה ושמחה.

שלכם בשמחה,
שמוליק

מזל טוב

לתלמידים היקרים החוגגים את יום הולדתם
אשרקה ליכטשטיין, כיתה ב' – לי שבט
יודי רבינוביץ', כיתה ה' – ו' אדר א'
יענקי טוויל, כיתה ה' – ד' אדר א'

דוא"ל:

shlichuton@gmail.com

עריכה ועיצוב:
שסערני כש

מאיר סטמבלר הפתיע את חבריו בכיתה ג' עם תחפושת מקורית ועודד אותם לרקוד לכבוד ראש חודש ☺

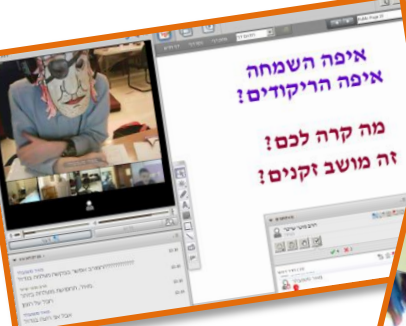
ראש חודש אדר הורגש היטב ברחבי החיידר נט. בכיתות הגן הכינו כדורי שוקולד מתוקים ומשמחים, ובכיתה ג' ביצענו "ונהפוך הוא" רציני...

זכינו להתוועדות מיוחדת עם הרב ליכטשטיין, אבא של אשרקה, שריתק אותנו בסיפורים חסידיים. ההתוועדות הסתיימה בריקודי שמחה באווירת חודש אדר.

הצצונט לכיתה

ראש חודש אדר בכיתה ב' היה שמח במיוחד, בזכות יום ההולדת של אשרקה ליכטשטיין.

בכיתה ה' השמחה כפולה ומכופלת. חגגנו השבוע התחלת מסכת חדשה בגמרא, עם הרב מענדי וובר

שליחות מסתורית

פרק אחרון

תקציר: אברהם קובע בפתח הבית מזוזה, בעזרת כוונות מיוחדות שקיבל מרבו. משה מתרגש מאוד כאשר נתקל במזוזה, אשר מזכירה לו את ילדותו.

כשהוא ממשיך להתרכז בכוונות שקיבל מרבו, ומודה לה' על ששליחותו מתחילה לשאת פירות.

ואכן, עוד באותו יום ביקש משה מאברהם שיסע לעיר הסמוכה לרכוש עבורו טלית ותפילין, כיון שהחלטתו תקיפה לשוב ולחיות כיהודי. בתוך ימים אחדים, מכר משה את כל רכושו ועבר לגור בעיר בעלזא, שם קנה לעצמו דירה קטנה בסמוך לבית הכנסת וחי כבעל תשובה גמור.

תשעה חודשים חי משה בבעלזא, ובכל אותו הזמן לא דיבר מילה עם אף אחד מהסובבים אותו. כעבור תשעה חודשים בדיוק מהיום בו הגיע לבעלזא, נפטר.

* * *

הבעל שם טוב סיים את סיפורו, והביט בחסידים המאזינים בקשב רב. "מאה ושבע עשרה שנה פסק בית דין של מעלה עבור נשמתו של משה להתענות בכף הקלע בכדי להיטהר מהזוהמה שדבקה בה. בחודש תמוז האחרון נסתיימו מאה ושבע עשרה השנים, אולם בכדי שתזכה אותה נשמה לסיים את ייסוריה, היה צורך להעלות לקדושה את כל דברי התורה שלמד משה בטומאה במשך שלושים שנה"

כאן עצר הבעל שם טוב ופנה אל ר' חיים, הגאון מלבוב. "זו הייתה השליחות שלך. הנסיעה אותה הוריתי לך, הייתה אל היער הסמוך לאחוזתו של המנוח. כוחות הטומאה חשו בכך ועשו את כל המאמצים למנוע ממך להעלות משם את דברי הקדושה ולגאול את נשמתו של ר' משה מייסוריה. לכן נתקלת בקשיים כה רבים בדרך. אך בסייעתא

דשמיא, בלימודך שם מתוך כוונה טהורה, ביצעת את המשימה בצורה המושלמת ביותר וגאלת את תורתו של ר' משה.

הזעזוע שפקד את משה בראותו את המזוזה נמשך דקות ארוכות. הוא עמד נטוע במקומו, מבטו נעוץ במזוזה, אך בעיני רוחו הוא רואה את עצמו שוב כילד קטן בבית הוריו.

"הייתי בן שלוש" הוא ממשיך למלמל, ואברהם מאזין היטב לכל מילה "אני זוכר כיצד אימי היקרה הייתה לוקחת אותי פעמיים ביום, בבוקר בקומי משנתי ובלילה לפני השינה, ומרימה אותי לנשק את המזוזה שהייתה קבועה בפתח. משגדלתי מעט, הייתי עולה העצמי על כסא לנשק את המזוזה. גם את רצועות הפילין של אבי הייתה נותנת לי אימי לנשק. אני זוכר כיצד עמד אבי לידה ולעג למעשה זה, באומרו: "מדוע את נותנת לילד לנשק עור של בהמה?" אולם אימי הייתה ממשיכה להרים אותי באהבה אל המזוזה מידי יום, כשעיניה זולגות דמעות".

משה פקח את עיניו. אט אט החל להירגע מההלם שפקד אותו, אולם ההתרגשות שהתעוררה בליבו לזכר ימי ילדותו לא שכחה. הוא הזמין את אברהם לשבת לצידו והמשיך לספר.

במשך שעות ארוכות העלה משה זיכרונות מאותם ימים רחוקים. הוא סיפר על אמונתה התמימה של אימו, על רבותיו הקדושים, על אותם ימים יפים בהם ישב והגה בתורה בחברת תלמידי חכמים.

מרגע לרגע גברה התלהבותו, עד אשר לפתע קפץ והכריז: אינני יכול לחכות אפילו רגע! זיכרונות אלו הבעירו בי את התשוקה לשוב ולחיות כיהודי! אנא, ר' אברהם, עזור לי. אני חש כי ראשי וידי בוערים, אני מוכרח להניח תפילין! האם תוכל להשאיל לי את התפילין שלך?

בהתרגשות עצומה כרך משה את רצועות התפילין, בפעם הראשונה מזה עשרות שנים, ועמד להתפלל שחרית כשכל גופו רועד בבכי. אברהם עמד לצידו,

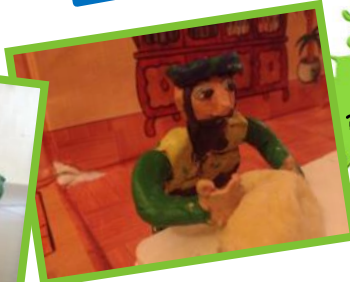
הפינונט שלנו

תלמידי כיתה ו' ממשיכים להפתיע
בכשרונותיהם היצירתיים,
עם היצירות המיוחדות שהכינו לשיעור משנה
על ל"ט אבות מלאכה

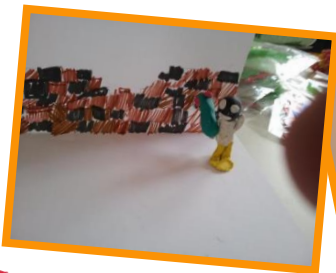
נותקע
גורליק

מויטי
קוביטטעק

מענדי
זקלס

יוסי
ברגמן

התחדשנו!
לכבוד העיצוב החדש של השליחותון,
אתם מוזמנים למשימה מאתגרת:
נסו לצייר בעצמכם את הלוגו של השליחותון,
ושלחו למדור "הפינונט שלנו".
אל תשכחו לצייר אותי שם 😊